

Země vzdálená

Gabriela Gunčíková

Smutnej déšť a město v bouři
ticho prázdnej chrám
noční můry pijou silnej čaj

Smutnej déšť a oči mhouříš
už v nich nejsem sám
ještě málo žijou když se ptaj

Znám tě mnohem víc země vzdálená
spát s tajemnou závratí

Roky ztratí sílu
když ti dál šeptám:
Still my guitar gently wheeps

Den chová stín v záclonách
toulavejch pár koček strach
sen ti skrývá na víčkách
že jsi mou uo óóu

Bláznům se jen může smát
když nám ráno dává mat
já chtěl jsem dál jen poslouchat
že jsi má, že jsi má

Znám tě mnohem víc země vzdálená
spát s tajemnou závratí

Znám tě mnohem víc země vzdálená
spát s tajemnou závratí